

[Knud Lind]

afgør socialministeren eller den myndighed, ministeren giver bemyndigelse hertil, om pågældende skal hjemsendes.«

Jeg vil gerne henvise til det bilag, som ligger i retsudvalget og som er fra den 14. marts 1983. Der har socialministeren oplyst på undertegnede spørgsmål, som jeg gjorde det bekendt før, at det var sket i 125 tilfælde siden april 1976, hvor bistandsloven trådte i kraft. Er det udokumenterede påstande? Det er svaret på et reelt spørgsmål, der er rejst i retsudvalget, og så bliver det altså til udokumenterede påstande, når VS ikke lige for tiden selv har bilagene.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Ja, man kan jo godt forsøge sig med demagogi, som hr. Knud Lind gør den ene gang efter den anden. Det, jeg sagde var udokumenteret, var hr. Knud Linds påstande om, at indvandrerne ligger det danske samfund til byrde. Det er oplagt nonsens, og det er heldigvis sådan, at der kun er én fortaler for det synspunkt herinde, i dag i hvert tilfælde, og det er hr. Knud Lind. Jeg sagde ikke, at det var udokumenteret, at man i retsudvalget øjensynlig har fået et bilag om, at der er 125, der er blevet sendt hjem efter den pågældende bestemmelse i bistandsloven.

Jeg har ikke umiddelbart mulighed for at se retsudvalgets bilag, fordi jeg ikke sidder der, og jeg kan selvfølgelig ikke se et hvilket som helst bilag, der kommer igennem, men vi fik et svar i socialudvalget, mens jeg stadig væk sad i socialudvalget, under behandlingen af VS' indvandrerforslag, og det var det, jeg refererede til, da jeg sagde, at det, så vidt jeg husker, var temmelig klart, at den største gruppe af dem, der var blevet sendt hjem, var skandinaviske statsborgere, og det burde hr. Knud Lind dog i det mindste i almindelig anstændigheds navn også have nævnt.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Det er jo helt fantastisk med VS: fru Anne Grete Holmsgård har ikke mulighed for at se retsudvalgets bilag, men indlader sig alligevel i en diskussion og i øvrigt på helt forkerte præmisser, for hvad var det, jeg sagde? Det er skrevet ned, så fru Anne Grete Holmsgård også kan se det bagefter. Der blev talt om, at socialdemokratiet havde ladet stå til i den

tid, man har haft regeringsmagten. Ikke et ord om det, fru Anne Grete Holmsgård nævner! Fru Anne Grete Holmsgård kan få en kopi af dette spørgsmål, nr. 8, således at fru Anne Grete Holmsgård en anden gang ikke behøver at indlade sig i en diskussion som denne, hvor fru Anne Grete Holmsgård slet ikke har nogen dokumentation for sine påstande.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Der var nogle enkelte spørgsmål, jeg skulle besvare.

Først vil jeg sige til hr. Torben Lund og fru Anne Grete Holmsgård, at vi har – og det er uden for diskussion, for jeg kender argumentationen – forskellige holdninger til spørgsmålet om henstillingers virkning. Fru Anne Grete Holmsgård spurgte, om jeg var positiv over for positiv særbehandling af indvandrere, og dér kan jeg sige, at der er netop tale om positiv særbehandling – hvis jeg må være så polemisk – for det er netop på dette område, vi har henstillet om, at man til staidighed betaler dette beløb for indvandrere, men ikke for andre.

Hr. Dyremose spurgte, om jeg var indstillet på at kigge på problemerne med hensyn til at få flere udenlandske børn til landet, for der var mange forældre, som gerne ville give børnene en fremtid her i Danmark.

Jeg må indrømme, at jeg ser personlig en række problemer ved at øge antallet af børn på den måde, som det er foreslået, selv om jeg er vidende om, at der er et meget stort antal forældre, som ville være lykkelige for en sådan løsning. Men jeg vil love, at jeg vil tage spørgsmålet op af hensyn til de forældre, men selvfølgelig navnlig af hensyn til de børn, som det kunne komme til gavn. På den anden side skal vi være meget sikre på, at det, vi gør, er rigtigt, og at det faktisk kommer dem til gavn, at de kommer hertil og får en helt anden opvækst end den, som var tiltænkt dem, om jeg så må sige. Jeg vil meget gerne tage spørgsmålet op.

Hr. Bjørn Elmquist spurgte, om der var nogen statistik for indvandrere og kriminalitet. Jeg må desværre sige, at de eneste tal, jeg på nuværende tidspunkt har, og som er håndfaste nok til at nævnes her, er de svenske tal. I Sverige er der udsendt en rapport om indvandrere og kriminalitet i 1982, og det